

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Et Certamen Gloriosae Virginis & Martyris Barbaræ; ex actis, quæ nomine Ioannis Damasceni & Arsenij feruntur: passa est Nicomediæ te[m]pore Maximini Imperatoris qui post Alexa[n]drum regnauit, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

a vide Not.

C. Baron. ad

Martyr.

Rom. & 2.

Tom. Annal.

Quis enim

scribit eam

martyrium

subisse in

Tuscia; pleri-

que et Cleo-

pulis referunt

que eam de

prauati non

nulli codices

ad tempora

Maximiani.

4. Decem.

Metap. &

Pet. Gulesi-

nium, habent

Maximiano.

c. Teste Ba-

ron. in Not.

vbi addi,

teste Euse-

bio, lib. 6.

cap. 4. & 7.

quampluri-

mas mulie-

res ab eo

Christianam

fidem edo-

ctas esse.

VITA ET CERTAMEN GLORIOSAE

Virginis & Martyris Barbarae ex actu, quanta-

mine Ioannis Damasceni & Arsenij feruntur.

passa est Nicomediae tempore Maximini Impera-

toris qui post Alexandrum regnavit, Anno Chri-

sti. 237. & sequentibus secundum a sententiam

Doct.issimi & praestantissimi viri Baronij.

NOBILIS planè virgo & multis virtu-
 ribus ac miraculis illustris Barbara^a Ma-
 ximino imperij scepra tenente, Chri-
 stiani nominis hoste infensissimo, praecleara
 pro pietate & Christianae religionis defen-
 sione certamen subiit. Hæc patre Dioscoro Gre-
 co homine, nobili quidem viro & diuitijs in-
 dulto, at impio & idolorum cultui vel maxime
 dedito, nata, ab Origine & sacris literis imbui-
 fertur. Certè patri filia planè dissimilis, ab in-
 eunte ætate ita se à rerum humilium & caele-
 stium cogitatione abduxit, ut cum mundi li-
 bricam læpè intentoque animo consideraret,
 magnitudineque eius & pulchritudine, in-
 maduerfa, perpetuam constantiam & certum
 rum ordinem admiraretur, facile inde peripe-
 xit, tanti operis laudem fortunæ ac falsis ido-
 lis non esse tribuendâ: sed aliquem præesse, qui
 hæc omnia fabricatus, summa sapientia mode-
 retur atque conseruet. Hac cõtemplatione lum-
 inum rerum opificè colligens, idolorum nefariam
 superstitionem detestabatur; & caelesti lumine
 mirifice lustrata, in dies maxima fidei pietatis-
 que augmenta capiebat. Cum autem patris
 esset vnica, liberali admodum specie & im-

gni morum honestate prædita: ne passim formæ eius pulchritudo omnium oculis exposita esset, parens egregiam illi turrim, & habitationi commodissimam ædificauit: in quam virgo inclusa multo ardentius animum suum Christianæ fidei mysterijs excolebat, *Degit in turri sanctissime.* totosque dies ac noctes de rebus diuinis, de animæ immortalitate, de cælestibus præmijs, de supplicijs æternis, & de caducis huius mundi rebus secum cogitabat. Interea patris animus nobilium quorundam & principum virorum precibus sollicitatus, filix nuptias suadere conatur: at illa eas constanter reiiciens, *Respuit sponsos omnes.* stultū fore ducebat, iam semel cælesti sponso dicata, terrenis amplexibus inhiare.

Itaq; pater cum virginis animum eò impellere non posset, statuit longa peregrinatione filiam permouere: ratus eam patris desiderio victam tandem aliquando voluntatem eius amplexuram. At illa cælestibus delicijs mirabiliter inescata abeuntem non lachrymis, vt fieri solet, sed vnica hac petitione profecuta est, vt fontem, in quo lauari posset, turrim iuxta ædificari curaret. Nec in eo difficilem se præbuit pater, sed & duas insuper fenestras, quibus lumen exciperet, fieri præcepit. Hoc ædificium, absente patre Barbara contemplata, vt fidei, quam religiosè colebat, posteris monumentum relinqueret, S. Trinitatis exemplar in eo exprimendum curauit. *Lauacrum ei conditur.* Itaque pro duabus fenestras tres fieri, & labri pavementum Crucis imagine ornari, sicque magna cum fidei suæ significatione

*Petri fidem
suam explicat.*

*Pater verti-
tur in tyran-
num crudelē.*

*Magno mira-
culo euadit
mortem.*

*Crudeliter
eam cedit
Pater.*

*Mittitur in
carcerem.*

*Pro fide Mar-
tiano cruci-
anda tradi-
t.*

tione ædificium illud obscurum & auri simili-
le, sanctimonix & spiritus plenum demon-
strauit. Pater reuersus, vt ædificij ratione mu-
tata vidit, ira exardescens in fabros inuectus
est. Fabri culpam in filiam reijcientes veniam
deprecati sunt. Filia verò opportunam suæ fi-
dei prædicandæ nacta occasionem, patrem
pluribus verbis ad Sacrosanctæ Trinitatis my-
sterium, & salutarem Christi Iesu fidem hor-
tata est. Qui graui filix oratione ad iram & in-
dignationem commotus, stricto ense, vt pote
omni impietate imbutus, vnicam filiam furib-
undus aggreditur. At illa scelerati patris im-
petu miserata, ne se nefaria filix cede inquinat-
ret, fuga salutem quaesuit: Deiq; ope è periculo
liberata ad montem quendam festinè confu-
git. Ibi tunc contigit res omni admiratione
dignissima. Virgo enim simulac ad montem
peruenit, saxum ingens mirabiliter se patefa-
ciens fugienti viam aperuit, & suo comple-
xu eam recepit. Quo miraculo nequaquam
commotus pater eam ad necem requirere
pergit, & indicio pastoris cuiusdam tandem
inuenit. Tū verò omni saxo durior, pedibus in
latera eius insultas, dorsum pugnis foedè pec-
cutit, crinibusq; raptatā via aspera ac difficili
trahit. His cruciatibus tenera virgo nihil à
Christianæ fidei proposito remota in tetrum
includitur carcerem: vbi passis in cælum ma-
nibus à Christo sponso suo, cuius desiderio te-
nebatur, auxilium implorare non destitit.

Quam eius constantiam pater ægrè ferens,
vehementiori ira exardescens, eā Præsidi pro-
uincix Martiano tradidit, vt eā exquisitis tor-
mentis,

mentis, nisi repudiata Christiana fide patrium deorum cultum suscipere velit, crudeliter discerpat. Præses autem nè ira aut perturbatione vlla commotus videretur, primùm verborum blanditijs & laudum illecebris virginem attentat: positisque ob oculos eius pulchritudine, generis splendore, paternis opibus, rebusque alijs, quibus ad fallendum armis satanas vi cõsuevit, obnixè eam rogavit, vt benè momenti pareret, paternamque religionem tempore & legibus confirmatam amplecteretur. Ad ea virgo graui ac pia oratione ita respondit, vt Præses facilè intelligere posset, eam terrena omnia respuere ac pro nihilo putare: solaque cælestia ac sempiterna toto animo appetere. Quinimò voce, vultu, & animo constanti ac libero sanctam Iesu Christi fidem cõfessa, Præsidem, qui malitiosis blanditijs idolorum impietatem ei suadere conabatur, vehementer repræhendit.

Præses et blanditur.

Nihil proficit.

Præses igitur cum blanditijs virginem ad falsum idolorum cultum allicere non posset, deposita omni simulatione, vultu tristi ac se- uero, tormenta expedire iubet: sperans eo terrore virginis constantiam ilicò casuram. Itaque vestimentis spoliata, neruis bubulis atrociter cæditur, & inflicta vulnera, quo acrior ei dolor inureretur, cilicio perfricantur. Illa verò his cruciamentis non fracta, neque debilitata, Christi nomen perpetuis laudibus celebrabat: prorsus vt Præses animi eius constantiam vehementer admiratus, in carcerem eam recipi iuberet. Recepta in custodiam, media nocte carcer elarissima lucè collustratur: sese-

Cæditur flagellis nuda virgo.

Recipitur in carcerem.

Sl 5 que

*Christus in
carcere eam
confirmat &
integre sa-
nat.*

*Iuliana mu-
lier martyri
se associat.*

*Constanter
respondet
Præsidi.*

*Dirisimè
cruciatur.*

que Rex gloriæ Dominus ei in conspectu dñs
præsentem eius dolorem est cōsolatus: vulne-
raque, quæ ei graua sanè inflicta fuerant, in-
grè sanauit. Quo miraculo Iuliana religio-
admodum matrona excitata in idè certamen,
quod forti inuictoque animo barbara vrgo
sustinebat, se spontè coniecit.

Cæterùm gloriosa Martyr tam admirabili
Christi beneficio animata, cruciatus vel gra-
uissimos nihil extimescens, postridiè eius diei
in iudicium adducta ingentem Præsidi admi-
rationem commouit. Qui impia mēte tantum
beneficium idolis suis ascribens: Vides, inquit
puella, quantam dij tui curā gerant, qui te ve-
beribus grauitè cæsam, & plagis liuidam, re-
pentè sanarunt. Est igitur, cur illis & gratiam
referas, & cultum tribuas, quorum singulari
beneficio incolumis & salua es. At illa tantam
sacrilegi impietatem non ferens, summa vocis
& orationis grauitate respondens: Dij tui, in-
quit, nullo planè sensu præditi nihil horū præ-
stare queunt; sed est Christus Iesus qui me
restituit: quem tu impietatis tuæ tenebris oc-
cæcatus videre non potes.

Hac oratione Præsides vehementius cōmota
virginem ferreis vnguibus dilaniari, eius lac-
ribus faces accēsas admoueri, tum denum ca-
put malleolis quibusdam pertundi iubet. Illa
verò sublatis in cælum oculis: Domine, inquit,
qui scrutator es cordium, nosti quanto tui de-
fiderio tenear: nè me derelinquas, quæso, usque
in finem. Strenua igitur Christi martyre Barba-
ra cum iterùm grauissimis supplicijs torque-
retur cælesti auxilio confortata, ea omnia in-
uicta

victo robore perferebat. At Iuliana cū teter-
 rimos, quibus illa afficiebatur, cruciatus cer-
 neret, non potuit lachrymas & gemitus con-
 tinere: spiritu tamen Christi roborata fortissi-
 mam athletam in his lamentis ad fidei constā-
 tiam cohortari non destitit. Quod cum Præses
 animaduertet furore & amentia æstuans, ipsam
 ipsam tormentis subiecit. Itaque vni & i-
 tem alteri, ad grauiorem sexui inuicem con-
 tumeliam, vbera præcidi, præcisisque vberibus
 nudam vtramque, direptis vestib. per loca pu-
 blica passim deduci iussit. Hem crudelis & im-
 pia mens. Num vllum aliud commentum hoc
 scelere fœdus excogitari potuit? num aliud
 contumeliæ genus tam insigne ad muliebris se-
 xus infamiam? At illæ, gratijs omnipotenti
 Deo actis, in Christi bonitate spe futuræ retri-
 butionis exultabant: sedque per omnes vrbis
 partes perductæ, postremò capitis damnatæ ad
 martyrij palmam incredibili cum gaudio pro-
 perabant.

At verò pater omnis humanitatis expers, cū
 tanta alacritate filiã ad vltimi certaminis lo-
 cum tendere cerneret, furibunda mēte in eam
 inuectus, ipse p se triste inprimis expleuit mi-
 nisterium: filiamque vnicã, cunctis animi cor-
 porisq; dotibus ornatissimam, capite trucauit.
 Cuius feram crudelitatem non diu tulit impu-
 nem diuina iustitia: nam statim eodē in loco,
 quo filiæ caput absciderat, iactis de cælo ful-
 minib. ambustus animam expirauit. Libet au-
 tem hic vnum omni admiratione dignū at ex-
 ere miraculum: q̄ anno humanę Salutis mille-
 simo quadringentesimo quadregesimo octauo,
 meri-

*Iuliana eam
 confortans.
 fit sociã pœ-
 narum hor-
 ribilium.*

*Vbera earũ
 exciduntur*

*Græue sanè
 supplicium pro
 castissimis
 virginibus.*

*Pater eam
 interficit.*

*Fulmine
 propterea
 perit.*

meritis sanctissimæ huius martyris contigit
certò comprobatur.

*Scribit hoc
miraculum
Theodoricus
Paulus: qui
presens in-
terfuit.*

*Henrici cu-
insam La-
nij inforu-
niura.*

*Inuocat S.
Barbaram
in medijs
flamis, Hen-
ricus pra-
fatus.*

Degebat in Gorcomensi oppido Hollandie
lanius quidam, pius non minus quam dicitur
Henricus Kock nomine: cui ex agro forte
deunti hæc accidit calamitas. Siquidem no-
cte, quæ diui Augustini memoria festiuo ga-
dio recolitur, cum rurali fatigatus labore, et
etiori somno complecteretur, candela ardens
in stramina decidit, flammamque adeo vehe-
mentes excitauit, ut tota domus incendio con-
flagraret. Euigilans verò Henricus ægre admo-
dum cum filio Andrea incendium euasit. Ve-
rùm corpore liberatus, pro pecuniæ amissione
vehementer sollicitus, non dubitauit iterum
se furentibus obijcere flammis. Itaque Cro-
cis signo munitus in domum pedem intulit,
quæ collucentibus vndique flammis penè va-
stata antè super eum corruit, quàm ad conclu-
ue, ubi nummi reconditi iacebant, perueniret.
Hinc cum certa iam mors instaret, tamen vi-
tibus flammis grauitè torqueretur, maiorita-
men dolore cruciabatur, quod Ecclesiasticè
destitutus sacramentis è vita migraret. Ea pro-
pter desperata corporis salute, cum vndique
se angustijs cinctum animaduertit, ad diuam
Barbaram, quam diebus singulis singulari de-
uotione venerari consueuerat, suppliciter co-
fugit, dicens: Barbara martyr Christi sanctissi-
ma, succurre misero & in peccatis mortuo.
Deprecare Dominum nè de corpore meo
ma egrediatur, nisi confessionis sacramento
antè purgata, & saluifico viatico præmunita.

Vix oratione finierat, & ecce virgo co-
scob-
mar,

mate, quo in templo picta habebatur adesse vi-
 fa furentes ignium globos pallio suo restin-
 gués, supplicem suum per tectum stramineum
 eduxit, atque tuto in loco statuens sic allocuta
 est: Quia diuinam per meum patrocinium im-
 plorasti opem, meo scias interuētu vitam tibi
 ad auroram vsque prorogata; quo viuendi
 spatio, Confessionis, Eucharistiæ, atq; Extremæ
 vnctionis sacramenta recipias. His dictis fan-
 ctissima virgo disparuit: & Henricus toto cor-
 pore adustus, ad filiæ suæ Dietuerdæ, quæ viro
 honorabili Neudoni dudum nupserat, domū
 solus perrexit. Nulla erat in toto hominis cor-
 pore sanitas: ità vt affati cadaueris speciē ma-
 gis quàm hominis præ se ferret. Verenda eius
 ignis edax absumpserat, ad eò vt hiātibus in in-
 guine vulneribus etiam extra nudarentur cre-
 mata. Nates & clunes flamma vorauerat: præ-
 cordia, venter, pectus, ascellæ, collum ac sca-
 pulæ non modò adusta, sed inflexibilia & fer-
 ri instar rigida erant. Denique à vertice capi-
 tis capilli cum carnibus defluentes, & ossa nu-
 dantes, in genis hærebant: & antequàm ad filiæ
 suæ domum veniret arentes pedicæ inter eun-
 dum à corpore eius decedentes combustionis
 pariter ac miraculi euidentis testimonium præ-
 bebant. Quid multis? Nihil in eo cernebatur
 præter admirabile horrendumque cunctis si-
 mulachrum; cui tamen in mortuo atque cre-
 mato corpore, ne sacramentorum expers mo-
 reretur, vita seruabatur.

Cum autem per ciuitatem stupendi huius
 miraculi rumor percrebuisset, plures ad spe-
 ctaculum hoc mirabile cadaueris, vt ita dixe-
 rim

*Eripitur à
 S. Barbara
 medijs igni
 globis.*

*En rem su-
 peradmirabilem in ho-
 mine igne
 penè consum-
 pto.*

*Meritis S.
Barbarae cō-
seruatis Hen-
ricus.*

rim, morituri, quàm ad restringendum ignem confluabant. Idcirco ut maius fieret miraculum, confortatus à Deo Henricus, periclitatus sanus & incolumis populo aduentanti praesentabat. Hortabatur omnes ad terrenorum contemptum caelestiumque amorem: atque ut Deum in cunctis eius operibus laudaret, & in sanctis suis verè mirabilem honorarent omnes admonebat. Multis deinde astruebat sanctissimae virginis & martyris Barbarae interuentu, & miris gloriosis, praesens hoc longioris vitae beneficium se obtinere. Hæc enim, inquit, ut ipsi cernere oculis vestris, honorantibus se sacramentum confessionis & Eucharistiæ antè mortem impletat. Ad hæc miraculi huius in se facti narratum ordinem, postremò addebat, illucescente aurora quantocytus in testimonium veritatis è seculo se migraturum. Et nè quis de miraculi ad huc veritate dubitaret, aut quod diuinæ clemens miserationis, naturæ aut fortunæ adscriberet, rogabat honestissimos quosque, vtriusque lateris fenestras, ut accederent, & exploratis visu, tactu probatis singulis, & membris & locis, diligenter non virtutis humanæ quòd viueret, sed presentis esse diuinæ. Igitur multi humana clementia permoti, cum omnia lustrassent, Dei omnipotentiam & sanctæ Barbaræ merita benedixerunt.

*En Confessionem generalem.
En quos habuerit speciales patronos.*

His ita peractis, cum omnium peccatorum suorum ab infantia confessionem fecisset, sumptis sacramentis, sanctam Barbaram diuinis Laurentium in patrocinium inuocauit: omniumque deinde sanctorum se precibus committens, peccatorum suorum veniam allidit à Christi

Christo precabatur. Postremò sonora voce, *Tandem moritur Sacramenti munus.*
 Domine, inquit, IESU Christe misericordissime Deus, qui me in ara Crucis preciosissimo sanguine & acerbissima morte redemisti, misere mei: Eccè in manus tuas commendo spiritum meum. Hæc dicens emisit spiritum. His ego Theodoricus Pauli de Gorcum quia interfui, & prædicti Henrici confessionem quater audivi; sacramenta administraui: vulnera eius ac membra tractavi: tractandaque alijs obtulij: ipsum præterea inter brachia mea morientem tenui: non potui tam glorioso miraculo testimonium non præstare, & hæc ad Dei gloriam scribere.

En quàm fide dignus qui hæc scripsit.

VITA S. ANNONIS ARCHIEPIS-

copi Colonienfis: Ex ea qua sincerissimè, tribus *Vide C. Baron. in Not. ad Martyr. Roman.*
 libris apud V. P. Laurent. Surium conscripta habetur. Migravit ex humanis anno Domini 1075 Sedis suæ anno 21. In virum hunc sanctissimum ecclesiastica libertatis vindicem & propugnatorem, olim declamarunt schismatici: obstrepuntque nunc hæretici Magdeburgenses Centuriatores: Sed eorum calumnie à Mariano scoto, & Lamberto, & hisce actis fidelissimis refutantur.

A NNO, generis & patriæ suæ decus, fide- *4. Decem. Patriæ & parætes eius.*
 ribus ipsis meritis altior, ex Alemannorum populis duxit originem. Pater eius Valterius, mater Eugela: ambo studio religionis insignes, ex ingenuis ingenui, nobilitate animorum magis quam corporum conspicui.
 Horum